

۱۵ سئانس فوق‌العاده برای «مردن در آب مطهر»

فیلم سینمایی «مردن در آب مطهر» ساخته برادران محمودی در شهرستان‌ها به سئانس فوق‌العاده‌رسید.

آن‌طور که مهر نوشته است، مردن در آب مطهر به نویسندگی و کارگردانی نوید محمودی و تهیه‌کنندگی جمشید محمودی به ۱۵ سئانس فوق‌العاده در شهرهای

مشهد، شیراز و کیش رسید.

علی شادمان، ندا جبرائیلی، متین حیدرنیا، صدف عسگری، سوگل خلیق، علیرضا آرا، امیررضا زنجبران، خیام وقار، پیمان مقدمی، مهتاب جعفری، فرید اسحاقی، فاطمه شگری، محیارضایی، فاطمه میرزایی و علیرضا مهران بازیگران این فیلم هستند.

محمد عسگری، دستیار مجید مجیدی همراه با این کارگردان و هومن بهمنش فیلمبردار فیلم سینمایی «خورشید» کنار هم دیده می‌شوند | عکس‌ها: سحاب زری‌باف

گفت و گو با محمد عسگری، دستیار اول کارگردان و برنامه ریز فیلم «خورشید» ساخته مجید مجیدی

۴ ماه دنبال بازیگر گشتیم!

علی رستگار

سینما

❖ **آتهایی که تا اینجا خورشید را دیدند، این فیلم را یکی از بهترین آثار مجید مجیدی می‌دانند، همین‌طور است؟**
هر فیلم یک طعم و رنگ و بویی دارد، اما بله می‌شود گفت خورشید از لحاظ کیفیت یکی از قدرتمندترین فیلم‌های آقای مجیدی است.

❖ **شما چند سالی است ثابت‌ترین عضو گروه فیلمسازی مجیدی هستید و در فیلم‌های محمد رسول... (ص)، آنسوی ابرها و خورشید دستیار اول او بودید، مهم‌ترین ویژگی‌های مجیدی در کارگردانی را چه می‌دانید؟ از سختی‌ها و چالش‌های جذاب کار کردن با او بگویید.**

آن نکته‌ای که در کارگردانی آقای مجیدی، خیلی اهمیت دارد، حس است. حس، هنگام تولید فیلم‌های ایشان بالاترین جایگاه را پیدا می‌کند، او گاهی به لحاظ تکنیکی، خیلی چیزها را فدای حس می‌کند و اعتقاد دارد وقتی فیلم روح و حس نداشته باشد، اجرای هیچ‌کدام از تکنیک‌های جذاب و حیرت انگیز سینما هم کاربرد ندارد. آقای مجیدی بسیار دلسوز و دل‌رحم است، اما در عین حال در کار جری و محکم است. دغدغه‌های او در فیلمسازی بسیار لذتبخش است.

❖ **شما برای مجیدی بازی هم کرده‌اید، نقش اولبهدر فیلم محمد رسول... (ص)؛ بازیگری در فیلم‌های او سخت‌تر است یا دستکاری کارگردانی و برنامه‌ریزی فیلم؟**

هر دو هم سخت است و هم شیرین. یعنی اگر آقای مجیدی هنگام کار، سختگیری می‌کنند، دلیلش این

نیست که آدمی غیرمنطقی است، بلکه کارش برایش بسیار اهمیت دارد. در این سال‌ها که با آقای مجیدی کار کرده‌ام، چند بار این جمله را گفته است که «فیلم، یک بار ساخته می‌شود»، یعنی شما مثلاً ده بار سوار ماشین می‌شوید، ده بار غذا می‌خورید و... اما فیلم را یک بار می‌سازند و سال بعد نمی‌آیند دوباره فیلمی به نام خورشید بسازند، بنابراین همه تلاش‌ها در ساخت فیلم باید به گونه‌ای باشد که بعداً حسرت آن را نخورید. بنابراین همه صحنه‌ها برای آقای مجیدی بسیار مهم است و تا به آن چیزی که می‌خواهد، نرسد، رضایت نمی‌دهد و حتی در برخی موارد عصبانی هم می‌شود، ولیکن هر رفتاری که انجام می‌شود، برای فیلم است.

❖ **یکی از سخت‌ترین کارها دربرابر این فیلم، انتخاب بازیگران نوجوان بود که ظاهرا بروسای طولانی و دشوار داشت.**

ما برای انتخاب بازیگر به همه مناطق و استان‌های کشور رفتیم. بخش انتخاب بازیگر فیلم، از اسفند سال گذشته شروع شد و تا خرداد امسال ادامه پیدا کرد، یعنی این پروسه تقریباً بیش از چهار ماه طول کشید و ما دنبال بازیگر می‌گشتیم و تقریباً به همه مدارس راهنمایی استان تهران رفتیم. اما چیزی که باب میل من بود تا او را به آقای مجیدی معرفی کنم، نبود. بعد از آن همه شهرهای کشور را گشتیم، خیابان به خیابان، سرچهارراه‌ها، کوچه به کوچه، پارک‌ها

نیست. این هنر کارگردان است. گام اولش این است فیلمساز خودش را به چالش می‌کشد. در حالی که ساده‌ترین راه این است که کارگردان سراغ چند بازیگر حرفه‌ای برود و بآنها کار کند، اما این که فیلمساز دنبال عافیت‌طلبی نباشد و سراغ پیدا کردن بازیگران جدید و ناشناخته برود و چالش کار کردن با آنها را بپذیرد، بحث مهم و قابل اشاره‌ای است. به هر حال این افراد تازه‌ای که جلوی دوربین آقای مجیدی می‌روند، بازیگران شش‌دانگی نیستند و هرکدام مشکلاتی در بازیگری دارند و تکنیک رانمی‌دانند و کارگردان و گروه فیلمسازی حتماً مسائل و داستان‌هایی در دل کار و در این‌مورد دارند. این‌که یک کارگردان، پنج آدم جدید را در بخش بازیگری به این سینمای تکراری معرفی می‌کند، خودش یک هنر است.

❖ **از قدیم صحبت‌هایی مطرح بوده درباره مجیدی که روش‌ها و رفتندهای گاه نامتعارف و بیرحمانه‌ای را برای بازی گرفتن از نایاب‌ترین کودکان و نوجوان به کار می‌برد و اشک بچه‌ها را درمی‌آورد تا حس و حال صحنه‌ها طبیعی باشد، واقعا همین‌طور است؟**

بله، این در سینما طبیعی است و خیلی از کارگردان‌ها مثل آقای عباس کیارستمی از این کارها کرده‌اند و خیلی از فیلمسازهایی که با کودکان و نوجوانان کار می‌کنند، همیشه یک فیلم دیگری را پشت صحنه راه می‌اندازند تا بتوانند بازی خوبی از آنها بگیرند و بچه‌های نابازیگر بتوانند حس و حال صحنه‌ها را آن‌طور که باید بازی کنند.

❖ **دونکته جالب و قابل اشاره دیگری که درباره خورشید مطرح است، یکی همکاری مجیدی با فیلمنامه‌نویس و کارگردان جوان سینما، نیما جاجویدی است که خودش فیلم‌هایی چون ملبورن و سرخیوست را در کارنامه دارد و دیگری هم بازی علی نصیریان در یک نقش منفی و متفاوت، به خصوص حضور نصیریان در خورشید از**

این نظر اهمیت دارد که او سال گذشته برای بازی‌اش در مسخره‌باز برنده سیمرغ بلورین شد و حتماً فیلمنامه و نقش، کیفیت ویژه‌ای داشته که او را برای حضور در فیلم و بازی در آن مجاب کرده است.

درباره نوشتن فیلمنامه به صورت مشترک که این اولین‌بار نیست در سینمای آقای مجیدی اتفاق افتاده و ایشان قبلاً هم این کار را کرده است، فیلم قبلی یعنی آن سوی ابرها را با آقای مهران کاشانی نوشت و فیلمنامه محمد رسول... (ص) را هم با آقای کامبوزیا پرتوی. ایشان در برخی فیلم‌های قبلی هم به همین صورت عمل کرد. به جز این و درباره بازیگری فیلم هم باید بگویم همه ما دوست داشتیم که آقای علی نصیریان در فیلم حضور داشته باشند، به دلیل این‌که از کلیشه‌ها به دور بود و تاکنون چنین نقشی را از ایشان ندیده بودیم. آقای نصیریان چه جلوی دوربین و چه پشت دوربین بسیار منضبط و قانونمند بودند و اصلاً در سینما به همین ویژگی معروف هستند. اصولاً خوشبینانه‌اش این است که بازیگران به دلیل مشغولیت کاری و پیشنهادهای دیگر، حداقل پنج شش روز طول می‌کشد تا فیلمنامه پیشنهادی را بخوانند و نظر مثبت یا منفی‌شان را برای حضور در پروژه اعلام کنند، اما آقای نصیریان فردای شبی که فیلمنامه را به ایشان دادم، با من تماس گرفتند و گفتند خورشید فیلمنامه بسیار خوبی دارد و من در این فیلم هستم.

❖ **جواد عزتی و طناز طباطبایی هم از دیگر چهره‌های حاضر در خورشید هستند.**

این دو بازیگر حضور متفاوتی در این فیلم دارند، به ویژه جواد عزتی. با این‌که قبلاً با او کار کرده بودم، اما خورشید، یکی از بهترین بازی‌های عزتی است. به خاطر این‌که او در این فیلم، هنر بازی نکردن جلوی دوربین را انجام می‌دهد که به نظر خیلی کار سختی است و فقط یک بازیگر خوب و باتجربه می‌تواند از پس آن برآید. عزتی لحظاتی را در خورشید ثبت کرده که شاهکار بازیگری است.

❖ **مجیدی بیشترین سیمرغ کارگردانی را از جشنواره فیلم فجر دریافت کرده است، فکری می‌کنید خورشید می‌تواند یکی از گزینه‌های دریافت سیمرغ در این بخش و بخش‌های دیگری چون بهترین فیلم باشد؟**
به هر حال دریافت سیمرغ می‌تواند حق آقای مجیدی باشد، اما ایشان هیچ‌گونه علاقه و گرایشی نسبت به گرفتن و نگرفتن جایزه ندارد، آنچه بیشترین اهمیت را برای ایشان دارد، این است فیلمی بسازد که مردم

عاشقانه تازه برادران محمودی قصه چند جوان مهاجر افغان را روایت می‌کند که قصد رفتن به اروپا را دارند. داستان فیلم تا پایان، حول محور عشق و مهاجرت می‌گردد؛ دو موضوعی که هر کدام به تلهایی چالش‌برانگیز هستند و حالا کنار یکدیگر چالش‌های بزرگی را رقم زده‌اند.

دوست داشته باشند، برای کسی که جوایز و افتخارات زیاد داخلی و خارجی در کارنامه دارد، چیزهایی از این دست اولویت بیشتری پیدا می‌کند. آقای مجیدی می‌توانست با همین فیلم خورشید در جشنواره خارجی حضور داشته باشد، اما نمایش فیلم در جشنواره فیلم فجر و برای مردم کشور، برایش بسیار اهمیت داشت. در همین چند روزی که فیلم کمی دیر به جشنواره رسید، به من می‌گفت ما ده روز زمان کم آوردیم و فیلم به لحاظ روتوش و ریزه‌کاری‌ها هنوز کار دارد، اما چون مردم کشور رادوست دارم و دلم می‌خواهد این فیلم را در جشنواره اکران کنم، مجبورم با همین شکل آن را نمایش دهم.

❖ **فیلم خورشید به کودکان کار می‌پردازد که به نوعی یادآور ریدوک، اولین فیلم سینمایی مجیدی، است.**
بدوک هم درباره کودکان کار است، اما کار آنجا مفهوم دیگری دارد و بچه‌ها بیشتر به کار قاچاق گماشته می‌شوند. نکته قابل اشاره‌ای اینجا مطرح است و مردم فکر می‌کنند آن بچه‌هایی که سر چهارراه‌ها و در خیابان‌ها اسپند دود کرده و ماشین‌ها را پاک می‌کنند، کودکان کار هستند؛ در حالی که اینها اصلاً کودکان کار نیستند و بیشتر متکدی هستند. کودک کار، بچه‌ای است که در مکانیکی، تراشکاری، لاستیک‌سازی، کوره‌های آجرپزی و... کار می‌کند و سشن در حد سن کار نیست، مثلاً هفت سال دارد اما در کوره آجرپزی کار می‌کند. با این‌که آن بچه‌های سر چهارراه‌ها هم قابل احترام هستند، اما هرچه باشد نمی‌توان آنها را به عنوان کودکان کار در نظر گرفت و آنها بیشتر چهره شهر را مخدوش می‌کنند. در هر صورت در فیلم خورشید، قبیقا روی کودکان کار زوم شده است؛ کودکانی که غالب پدران و مادران‌شان درگیر اعتیاد هستند و خودشان نان‌آور خانه می‌شوند و من خیلی در بخش انتخاب بازیگر، با چنین بچه‌هایی مواجه شدم. هفت هشت دستیار من در شهرهای مختلف بچه‌هایی را می‌دیدند و به من معرفی می‌کردند و از میان آنهایی که در مرحله اول انتخاب شده بودند، خودم هم روزانه از صد نفر تست می‌گرفتم تا اگر مورد مناسبی پیدا شد به آقای مجیدی معرفی کنم. خیلی از اینها بچه‌هایی بودند که هم درس می‌خواندند و هم کار می‌کردند و نان‌آور خانه بودند. تا دلتان بخواهد از این بچه‌ها دیدم که هم ناراحت‌کننده بود و هم به من امید را هدیه می‌داد. گاهی کودکان کار ۱۱ساله و با همین حدود سنی را می‌دیدم و به قدری اهداف بزرگی در زندگی داشتند که حیرت می‌کردم. ❖

مجیدی به سینمای مورد علاقه‌اش دانست؛ بازگشتی که سبب می‌شود خورشید را جزویکی از آثار ماندگار سینمای ایران قلمداد و به سازنده‌اش بابت ساخت چنین اثری افتخار کنیم.

داشته‌های خود زندگی و آینده‌مان را بسازیم و دست‌نیاز به سوی غیر دراز نکنیم. چنین مضمون و موضوعی هر قدر که دارای بار محتوایی و ارزشی مثبت است، قابل تعمیم به گستره‌ای بزرگ‌تر در زندگی روزمره ماست و شاید به صورت غیرمستقیم اشاره‌ای دارد به وضعیت کنونی کشورمان و فشارهای ناشی از تحریم‌های ظالمانه آمریکا و تلاش بر داشته‌های خودمان و بی‌نیازی از سایر قدرت‌ها و کشورها.

مجیدی در خورشید سراغ قشر متفاوتی از جامعه رفته؛ قشری فرو دست که وی شناخت بسیار خوبی از آنها دارد و از این طریق داستان خود را برای مخاطبش تعریف می‌کند. داستانی که به‌شدت انسانی است و مفهوم والای ایثار را نیز به خوبی معنا کرده است. از دیگر سو خورشید یک فیلم امروزی است و موضوعی را به تصویر کشیده که دغدغه افراد بسیاری از جامعه

بازگشت به سینمایی که دوستش می‌داریم

عافیت از غیر نصیب تو نیست / غیر تو ای خسته طبیب تو نیست
از تو بود راحت بیمار تو / نیست به غیر از تو پرستار تو
مهدم خود شو که حبیب خودی / چاره خود کن که طبیب خودی
غیر که غافل ز دل زار توست / بی خبر از مصلحت کار توست
چشم بصیرت نگشایی چرا؟ / بی خبر از خویش چرایی چرا؟
تاره غفلت سپرد پای تو / دام بود جای تو ای وای تو
از ره غفلت به گدایی رسی / رو به خودی به خدایی رسی...
به گمانم همه کلیدواژه‌هایی که مجیدی در خورشید به مخاطبش ارائه می‌کند در پی رسیدن به همین موضوع است. این‌که به توانایی‌های خودمان ایمان داشته باشیم و با

❖ دهمین ساخته مجید مجیدی که درباره کودکان کار ساخته شده یک فیلم شریف، پاک و انسانی است و به نوعی شاید مجیدی با این فیلم بازگشتی داشته به سینمای مورد علاقه‌اش؛ سینمایی که ما تماشاگران آن را بسیار دوست می‌داریم.
در تمام مدتی که به تماشای خورشید نشستیم بودم این شعر رهی معیری در

حبیب ایل‌بیگی

قائم‌مقام بنیاد سینمای فارابی

دهم می‌چرخید؛ چشم فرو بسته اگر او کنی / در تو بود هر چه تمناکنی